

Marly van Otterloo

Het geheim van de liagschool

Tekeningen ivan en ilia

LEOPOLD / AMSTERDAM

Niemand de deur uit

Staan die piepjes wel goed afgesteld?

Pien ziet de nieuwe gymleraar op zijn briefje spieken.

‘Hup eh... Pien, maak th-empo, th-rek nog even een sprintje!’

Hij kan beter haar naam uit zijn hoofd leren dan hen lastigvallen met de piepjestest. Wat zou hij hebben opgeschreven? Waarschijnlijk ‘Pien: stevig, rossig, sproeten’. Nu aangevuld met ‘traag’.

Th-raag in zijn geval. Wat doet die meester Ruud – zij onthoudt zijn naam wél – toch met die t? Het lijkt wel of hij ’m niet wil loslaten, gezellig bij zich wil houden.

Leuk om met Asna woorden te verzinnen die beginnen met een t. Th-ut, th-andenstoker, th-oetje.

Ah. Foppe valt af. Gelukkig. Dan is zij niet de eerste.

Nog één baantje. Of ‘trap’, zoals het heet. Meer lukt haar echt niet. Jammer dan.

‘Pien is af!’ roept meester Ruud.

Hij hoeft niet zo te schreeuwen.

Pien buigt zich voorover en zet haar handen op haar knieën. Dat doen echte hardlopers ook altijd na een wedstrijd.

‘Th-ien. Zet ’m op!’

Nu zijn er nog maar een paar in de race.

Asna ook. Ze rent van de ene kant naar de andere alsof het geen moeite kost.

‘Th-waalf!’

Bij dertien haakt Asna ook af.

Alleen Ivar en Jonas zijn nog over.

‘Veertien!’

Tegelijk laten ze zich in het gras vallen.

De gymleraar komt meteen op haar en Foppe af.

‘Jullie moeten toch beter kunnen?’

Waar maakt die man zich druk om?

‘Je moet afzetten op je vóórvoeten!’

‘Ik heb vannacht bijna niet geslapen, meester,’ hoort Pien zichzelf zeggen. ‘Er zat een bedorven garnaal in het eten.’

Waar haalt ze dat nu vandaan? O ja, dat had de buurvrouw laatst, doodziek was ze geweest.

‘Hè? Dat heb je helemaal niet verteld.’ Asna staat opeens naast haar.

Meester Ruud kijkt van Asna naar Pien en trekt zijn wenkbrauwen op. Fijn hoor Asna, maar niet heus. Wat zou Ruud bij haar hebben genoteerd? ‘Asna: donker, thenger, snel.’ Maar al kan Asna heel hard lopen, een beetje fantasie: ho maar.

Ruud klapt in zijn handen. ‘Jongens, douchen en aankleden! Daarna kunnen jullie naar huis. Pien en eh... Asha...’

‘Asná,’ zegt Asna.

‘Pien en Asna helpen mij om de spullen op th-e ruimen.’

Ja hoor. Ook dat nog. Pien rolt met haar ogen naar Asna, maar die heeft haar armen al vol rood-wit gestreepte pylonen.

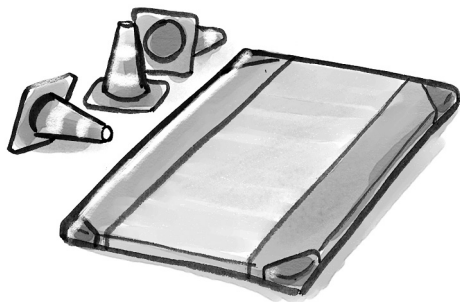

Wat een zootje is het in het materialenhok. Overal matten en van dat poeder. Touwen, hesjes, hoepels. Alles staat en ligt schots en scheef.

De vorige gymjuf was opeens verdwenen. Ze ging naar Afrika om olifanten af te spoelen en kwam niet meer terug. Raar verhaal trouwens. Olifanten kunnen toch zwemmen? Wat moest de gymjuf daar dan bij met een tuinslang?

En omdat ze verliefd werd op de zoon van het stamhoofd, bleef ze er.

Voordat Pien dat toch zou doen: wegblijven om een jóngen! Weg bij papa, mama, Ollie, bij Asna, de klas, het hele dorp!

Iedereen kent haar in Turf-
dam en zij kent iedereen. Dat
wil ze graag zo houden.

Asna staat met haar han-
den in haar zij. ‘Als we de mat-
ten dáár neerleggen, kunnen
de pylonen in die hoek.’

‘Misschien wil Ruud dat niet,’ zegt Pien.

‘Je gaat er toch niet dood van om even te helpen?’

‘Waar is Ruud eigenlijk?’ vraagt Pien.

Asna opent de deur naar buiten en roept: ‘Meester
Ruud?’

Pien zet haar handen ook aan haar mond. ‘Oehoe,
meester Ruud!’

Hun klas was de laatste. De hele school is al naar huis.

‘Misschien is-ie ook naar Afrika?’ oppert Pien.

Asna haalt haar schouders op. ‘Oké, we maken even
plaats. Jij pakt de matten bij die hoeken. Ik hier.’

Ze zijn net klaar wanneer Ruud opeens naast hen staat.

Hij fluit tussen zijn tanden. ‘Th-op, dames!’

‘We dachten dat je, sorry u, al weg was,’ zegt Pien. Hoe
oud is Ruud? Ergens in de twintig. Hij heeft nauwelijks
haar op zijn kin of wangen. En op zijn hoofd staat ook
maar anderhalf stekeltje.

‘Ik weg? Welnee. Vandaag moet ik de th-ent sluiten.
Kom, we gaan.’

Met z’n drieën lopen ze naar het fietsenhok. Ruud pakt
een oud, verroest brik uit het rek.

Hij slaat ook rechtsaf.

‘Waar woonde u eerst?’ vraagt Pien.

Ruud antwoordt, maar Pien verstaat hem niet. De ketting van zijn fiets maakt te veel lawaai.

‘Waar?’

‘In Utrecht!’

Asna kijkt naar Ruuds voorwiel en schreeuwt: ‘Er is hier een fietsenwinkel in Turfdam, hoor!’

‘Bedankt voor de thi-p, Asna, maar dat kan ik niet betalen. Th-ot morgen!’ En weg sprint hij.

Hoe kan die man zo hard racen op die rammelkast?

De volgende morgen kijkt juf Carmen alsof haar cavia die nacht is overleden. Ze lacht geen enkele keer. Dat is niets voor haar.

Pien is niet de enige die het opvalt. In de pauze roept iedereen door elkaar.

‘Misschien heeft de juf luddevedu,’ zegt Didi.

‘Wát?’ vraagt Ivar.

‘LDVD: Lief-des-ver-driet,’ legt Didi uit.

‘Ze hééft niet eens iemand,’ zegt Sander.

‘Daarom juist,’ zegt Didi.

‘Of ze voelt zich niet lekker,’ zegt Asna. ‘Wie weet zat er gisteravond wel een bedorven garnaal in haar eten.’

Pien schiet in de lach.

Nu doet Jonas een stap naar voren. ‘Jullie zijn zó dom, hè.’

Iedereen kijkt hem vragend aan.

Met een frons tussen zijn ogen zegt Jonas: ‘Juf Carmen is ook fan van FC Turfdam!’ Hij draait zich om en zegt: ‘Dus.’

‘Alsof de wereld vergaat als die stomme voetbalclub

failliet gaat,' zegt Pien tegen Asna. 'Thuis hoor ik ook niet anders. Ze verliezen de hele tijd en nu is het geld op.'

'Jullie zijn zó dom,' doet Asna Jonas na.

Na de pauze staan de ogen van juf Carmen nóg doffer.

Ze zitten allemaal weer op hun plaats wanneer Ivar zijn hand opsteekt.

'Ja, Ivar?'

'We hadden het erover dat u vandaag niet blij kijkt. Hoe komt dat?'

Zo kan het natuurlijk ook.

Die vraag had juf duidelijk niet verwacht. Ze lijkt even te twifelen. Dan zegt ze: 'Je hebt gelijk, Ivar. Er is iets heel naars gebeurd. Iets wat de hele klas aangaat.'

Iedereen gaat rechtop zitten.

'Wat dan?' klinkt er van alle kanten.

Een seconde aarzelt juf Carmen. Ze strijkt een haar uit haar gezicht en zegt: 'Dat vertel ik straks. Later.'

'Nee!'

'Nú!'

'U moet het nú zeggen!'

'Pak allemaal *Mijn taal*. Hoofdstuk vier, bladzijde twaalf.' Jufs stem klinkt zo ijzig dat het meteen stil is.

Pien kijkt Asna aan. Geen idee wat er aan de hand is, maar het is niet best.

Voor de lunchpauze zegt juf: 'Jullie moeten allemaal even laten weten dat je vanmiddag later thuis bent. Na schooltijd hebben we het erover.'

Weer begint iedereen te schreeuwen.